

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123202681
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123202681.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10 16Csp/33/2023

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. (predtým C.), narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, v konaní o zaplatenie 136,71 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

9 16Csp/33/2023

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 76,85 eura, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 34,94 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 76,85 eura od 24.06.2022 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,42 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

9 16Csp/33/2023

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 28.03.2023 požadoval od žalovaného zaplatenie sumy 136,71 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.06.2022 medzi postupcom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 08.03.2018 Zmluvu 2018_SK_00085479 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 17.05.2021 oznámil žalovanému, že dňom 17.05.2021 vyhlásil celý úver za predčasne splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 136,71 eura, ktorá pozostávala len z istiny vo výške 136,71 eura. Podľa jeho názoru zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č.

129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Žalovaný sa nevyjadril k žalobe, ktorá mu bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 CSP, pretože sa súdu nepodarilo doručiť mu žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a ani zistiť jeho skutočný pobyt po uskutočnení všetkých potrebných úkonov.

3. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoju neúčast' vopred ospravedlnil, pričom vyjadril súhlas, aby súd rozhodol bez jeho účasti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 12.01.2024, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Súd vykonal pojednávanie podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu, keďže mal na takéto postup splnené podmienky, strany nežiadali pojednávanie odročiť.

4. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli predložené súdu, pričom mal za preukázaný nasledovný skutkový a právny stav :

5. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom (spoločnosťou UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.) a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 08.03.2018 uzatvorená žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte a povolenom prečerpaní, s požadovanou sumou povoleného prečerpania vo výške 99 eur, minimálnou akceptovanou sumou povoleného prečerpania 99 eur, maximálnou sumou povoleného prečerpania vo výške 6000 eur. V žiadosti je uvedené, že schválenie žiadosti/zmluvy oznámi Banka písomne na nižšie uvedenú korešpondenčnú adresu, ak nie je vyplnená, je zhodná s adresou trvalého pobytu; písomné oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy. Z bodu 2 osobitných ustanovení a vyhlásení žiadateľa vyplýva, že žiadosť vlastnoručne podpísaná žiadateľom doručená do banky spolu so všetkými dokladmi, ktoré sa k nej vyžadujú, je návrhom žiadateľa na uzatvorenie zmluvy. Ak bude žiadosť zo strany banky schválená, banka o tom informuje žiadateľa písomne oznámením o schválení žiadosti a umožní čerpanie úverového rámca na bežnom účte vo výške schváleného limitu. Zo žiadosti vyplývajú osobné údaje žalovaného, údaje o jeho zamestnaní, deklarovany mesačný príjem, výdavky celkom vo výške 30 eur, výdavky na bývanie vo výške 10 eur, výdavky na poistenie, sporenie vo výške 10 eur a iné výdavky vo výške 10 eur. V uvedenej žiadosti je uvedené, že fixná úroková sadzba je 14% ročne, úroková sadzba bola platná ku dňu 08.03.2018, RPMN 7,7% ku dňu 08.03.2018, výška odplaty 14%, pri priemernej hodnote RPMN 12,57%.

6. Z upomienky č. 2 – výzva na úhradu záväzku vyplynulo, že právny predchodca upozornil žalovaného na jeho prečerpanie v sume 14,67 eura, pričom ho požiadal o úhradu sumy do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola doručená žalovanému dňa 17.03.2021.

7. Žalovaný si svoje platobné povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 17.05.2021 oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho na úhradu celého zostatku úveru vo výške žalovanej sumy do 5 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Zásielka sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu dňa 11.06.2021 ako nedoručená z adresy trvalého pobytu, pretože žalovaný si ju nevyzdvihol v odbernej lehote.

8. Na základe listiny nazvanej ako pokus o zmier zo dňa 13.03.2023, vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 209,38 eura, s tým, aby si túto povinnosť splnil najneskôr 23.03.2023. Uvedenú písomnosť podľa podacieho hárka odoslal na poštovú prepravu dňa 14.03.2023.

9. Zo zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávok, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. a žalobcom uzavretej dňa 23.06.2022, rovnako aj z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 136,71 eura.

10. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2022 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky prešli s účinnosťou od 23.06.2022 všetky práva vyplývajúce zo zmluvy o úvere vrátane súvisiacich práv z Banky ako postupcu na žalobcu ako postupníka.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého

adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľov.

13. Podľa § 10 ods. 1 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f),g), i), j), x) a aa).

14. Podľa § 9 ods. 2 písmeno f), j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, odplatu podľa osobitných predpisov

15. Podľa § 11 ods. 1 písmeno a), c) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

16. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

17. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

18. Podľa § 44 ods. 1, 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

19. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže

uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Vo vzťahu k uvádzanému pojmu „nepovolené“ prečerpanie, súd poznamenáva, že takýto pojem nekorešponduje so skutočnosťou, keďže ide o také prečerpanie, ktoré žalobca (respektíve jeho právny predchodca) de facto povolil konkludentným spôsobom, pretože aktívne konal pri realizácii debetných transakcií na účte žalovaného a robil tak opakovane. Za pozornosť stojí aj skutočnosť, že ani v texte Zákona o spotrebiteľských úveroch sa nikde nepoužíva legálny právny termín „nepovolené“ prečerpanie. Pre prekročenie (podľa žalobcu nepovolené prečerpanie) je príznačné to, že veriteľ dobrovoľne, a to aj opakovane, umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky nad rámec dohodnutého úverového limitu (povoleného prečerpania).

25. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že medzi stranami nebolo sporné, že záväzok žalovaného vznikol z uzavretej žiadosti o poskytnutie povoleného prečerpania na bežnom účte. I keď uvedený právny vzťah predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (na rozdiel od právneho predchodcu žalobcu, ktorý vystupoval z pozície dodávateľa), teda na právny vzťah je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený na základe žiadosti o povolené prečerpanie, aplikoval súd predovšetkým Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti upriamuje súd pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 04. 2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súčasne bolo dôvodné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

26. Súd v danej veci zameral svoju pozornosť na to, či prišlo k uzavretiu predmetného právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v súlade s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda, či tento právny vzťah (zmluva) spĺňa všetky požiadavky kladené na spotrebiteľskú zmluvu vyššie uvedenými predpismi. Na základe vykonaného dokazovania dospel k nepochybnému záveru, že uzatvorená spotrebiteľská zmluva nespĺňa podmienku písomnej formy zmluvy podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto skutočnosť preukázateľne vyplýva zo žiadosti, ako aj z osobitných ustanovení a vyhlásení žiadateľa, kde právny predchodca žalobcu vyslovene uviedol, že v prípade, ak bude žiadosť schválená bude informovať žiadateľa písomným oznámením o schválení žiadosti, pričom mu následne umožní čerpanie úverového rámca. Žalobca absolútne nepreukázal písomné oznámenie banky o schválení žiadosti o poskytnutie povoleného prečerpania ako spotrebiteľského úveru, hoci ho súd vyzýval na predloženie takejto listiny. V spore právny predchodca podpísal so žalovaným iba žiadosť, ktorej schválenie podliehalo písomnému oznámeniu zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu. S poukazom na uvedené, súd vyhodnotil predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkov, v dôsledku čoho mal žalobca len nárok na vrátenie skutočne čerpanej sumy povoleného prečerpania. Z dôvodu hospodárnosti sa súd podrobne už nezaoberal ďalšími dôvodmi, pre ktoré považuje predmetnú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov. V tejto súvislosti len stručne poukazuje, že okrem toho, že

daná zmluva nemá písomnú formu, neobsahuje dobu trvania zmluvy, ani odplatu podľa osobitných predpisov (konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo je druhý dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

27. Zo strany žalovaného prišlo len k reálnemu čerpaniu peňažných prostriedkov, ktoré nenahrádza zákonnú podmienku písomne uzavretej spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že nebola zmluva uzatvorená písomne, ako aj vzhľadom na absenciu niektorých obligatórnych náležitostí, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a to podľa § 11 ods. 1 písmeno a), c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej žiadosti. Žalovaný je potom povinný vrátiť žalobcovi len peňažné prostriedky, ktoré predstavujú sumu s ktorou sa dostal do „nepovoleného prečerpania“, t. j. sumu vo výške 76,85 eura. Uvedenú sumu žalobca konkretizoval v jeho podaní zo dňa 14.12.2023. S poukazom na uvedené sankcionovanie konania žalobcu, ktorého výsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi sumu s ktorou sa dostal žalovaný do „nepovoleného prečerpania“.

28. Čo sa týka zosplatnenia predmetného úveru, podľa názoru súdu, žalobca preukázal splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka, keď k obom týmto právnym úkonom predložil listinné dôkazy preukazujúce doručenie listiny, respektíve, že sa listina dostala do sféry dispozície žalovaného.

29. Hoci súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ poukazyval na rozhodnutia, ktoré judikovali, že spotrebiteľ musí byť vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyslovene upozornený na možnosť postúpenia, súd tento názor prehodnotil. Súd pôvodne tak vychádzal napríklad z rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoCsp/13/2023, 27CoCsp/52/2021, 17CoCsp/12/2023, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11CoCsp/20/2022, 7Co/126/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/36/2020, 14CoCsp/12/2023, 13Co/19/2019, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/15/2022, 18CoCsp/25/2022, 6CoCsp/5/2022, 6CoCsp16/2021, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/301/2019, 6CoCsp/4/2021), ale predovšetkým z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/266/2020, 7Cdo/26/2017, 4Cdo/75/2020, 4Cdo/83/2021.

30. Súdu je však toho času známe pomerne nové rozhodnutie a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, ktorý sa zreteľne vyjadroval k podmienkam pre postúpenie pohľadávky, pričom tento zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ktorý pre platné postúpenie pohľadávky vyžadoval, aby z výzvy vyplývalo, že banka mieni pohľadávku postúpiť. Treba prisvedčiť právnemu názoru, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, vôbec nevyplýva, žeby banka bola povinná, aby spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky upozornila na jeho omeškanie a zároveň aj na jeho následok, t. j. vôľu banky postúpiť pohľadávku. Uvedená skutočnosť z ustanovenia vôbec nevyplýva, preto nie je podľa názoru súdu nevyhnutné, aby takáto výzva obsahovala aj vôľu banky uvažujúcej o postúpení pohľadávky.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z meškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku právneho vzťahu, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Súd tak dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 76,85 eura. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 76,85 spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 24.06.2022 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky žalobcovi a to v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškani s plnením jeho peňažného záväzku voči žalobcovi. Žalovanému uložil, aby žalovanú sumu s príslušenstvom zaplatil do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

34. Žalobca si v konaní správne uplatnil podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky (ako príslušenstvom pohľadávky, pred účinnosťou novely vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnej do 31.12.2023) v celkovej výške 34,94 eura. V tomto kontexte súd poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá mu je známa z jeho vlastnej úradnej činnosti, kde tento v rozhodnutí III. ÚS 659/2021 zo dňa 30.11.2021 zdôraznil nasledovné. Ústavný súd na úrovni obiter dicta uvádza, že ustanovenie § 251 CSP v rovine definície normuje trovy konania a spája ich s konaním. Relevanciu tak nadobúda začatie konania (§ 156 CSP) a v tej súvislosti aj posúdenie úkonov príprava a prevzatie právneho zastúpenia, spísanie žaloby a pod., ktoré sú realizované (a zrejme

často aj zaplatené) ešte pred formálnym začatím konania, ale súdy ich za spadajúce pod § 251 CSP štandardne považujú (III. ÚS 642/2021). K výdavkom, ktoré vznikli v konaní, patria aj tie, ktoré vznikli v priamej súvislosti s jeho začatím, do sféry ktorého predžalobná výzva nepatrí. Kým pre porovnanie spisovanie žaloby so začatím konania súvisí priamo, predžalobná výzva síce môže mať význam, avšak nie je bezpodmienečne nevyhnutá pre uplatnenie nároku na súde (II. ÚS 22/2020). K obdobnému záveru dospel aj v rozhodnutiach II. ÚS 112/2021, II. ÚS 336/2022 na ktoré súd týmto odkazuje. Aj vzhľadom na rozhodovaciú činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, je potrebné náklady spojené s uplatnením pohľadávky uplatňovať v konaní podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (čo platí len pre úkony vykonané do 31.12.2023) čo učinil aj žalobca.

35. Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31.12.2023 s poukazom na § 20d v účinnom znení (ďalej aj „vyhláška“) odmena vo výške základnej sadzby patrí aj za predžalobnú výzvu. Podľa dôvodovej správy ministerstva „kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia“. Okresný súd k uvedenému správne uviedol, že úmysel ministerstva k vyhláške nemôže žiadnym spôsobom zmeniť znenie CSP ako zákona, keďže vyhláška je podzákonným právnym predpisom (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 659/2021 zo dňa 30.11.2021). Súd tak priznal žalobcovi odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky 655/2004 Z. z. v celkovej výške 34,94 eura. Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil ako odmenu za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty - hodnoty predmetu sporu pri začatí poskytovania právnych služieb v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Odmena zodpovedajúca úkonu právnej služby predstavovala sumu 19,92 eura s DPH (16,60 eura + 3,32 eura (DPH) z hodnoty sporu 136,71 eura (rovnako aj v prípade hodnoty priznanej sumy, keďže základná sadzba tarifnej hodnoty je totožná do sumy 165,97 eura) + režijný paušál 15,02 eura s DPH (12,52 eura + 2,50 eura (DPH)). Súd aj v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú, pretože žalobca preukázal existenciu predžalobnej výzvy + skutočné odoslanie žalovanému, pričom si tento nárok správne uplatnil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky za úkon predžalobnej výzvy.

36. Keďže sa týmto rozhodnutím konanie končí, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 odsek 2 CSP, s poukazom na § 262 odsek 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný v časti sumy 76,85 eur, čo predstavuje úspech v materiáloch vyjadrení 56,21 % a žalovaný bol úspešný v časti sumy 59,85 eura, čo predstavuje úspech 43,79 %, pričom výsledný úspech žalobcu predstavuje 12,42 % ako rozdiel čiastkových úspechov strán sporu (56,21 %- 43,79 %). Súd preto priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,42 %, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Existenciu okolností podľa § 257 CSP strany sporu netvrdili, tieto nezistil ani súd.

Poučenie:

9 16Csp/33/2023

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.